

Vaimupuue ei tähenda tunnete puudumist

Meie peres kasvab vaimupuudega 11-aastane laps. Kuidas saaks aidata tal valmistuda täiskasvanu eluks? Millele tuleks rohkem tähelepanu pöörata?

Iga inimene on oma-moodi võimekas ja kõigil on ka varjatud andeid. On loomulik, et pere mure lapse pärast, kel on diagnoositud vaimupuue, on suurem.

Usun, et teie laps õpib eripedagoogide käe all, kes oskavad rakendada peale erimetoodika individuaalset ravipedagoogikat ja korrektsiooniteraapiat. Lapse arengu kohta koostis tuleks õpetajalt pidevalt küsida, paluda täpsemaid selgitusi. Tagasiside ja koostöö kodu-kooli vahel on hädavajalik.

Kõige tähtsam lapse tulevases iseseisvas elus on toimetulek iseenda ja oma põhivajadustega, st oskusega ise või minimaalse toe abil hakkama saada.

Lapse vähemad võimed vaimses osas ei tähenda, et tal puuduvad tunded. Erivajadustega lapsed on väga usaldavad ja südamlikud. Neil võib olla eriliselt omapärane heli- või vormimaailm. Tants, muusika, maalimine, arendavad mängud ja paljud muud tegevused koos julgustavad last ise hakkama saada. Järjekindel lapsega tegelemine nõuab kogu perelt palju kannatlikust ja energiat.

Oluline on lastevanematele võimaldada puhkust. Iga konkreetse probleemi puhul tulevad kindlasti kasuks konsultatsioonid erialainimestega.

Omavahel

Made Torokoff
perenõustaja

Kui peres on kasvamas puudega laps

SOOVIKES LAPSEVANEMATELE:

Liikumine on tunnustatav põhi-tegevus. Viibige lapsega võimalikult palju erinevates paikades ja erinevates olukordades (metsas, näitustel, teatris, kinos, külas jne). Väga arendav on ujumine ja samas ka rahustava mõjuga. Kodust väljas saab laps hulga erinevaid kogemusi, mis omakorda elavdab lapse mõtlemist, tundeid ja rikastab inimlike suhteid. Tuleb arvestada, et teie laps omandab kindla oskuse või harjumuse väga paljude kordamiste teel.

Puhtuse- ja hügieeniharjumuste kujundamine on äärmiselt oluline. Hoiduda tuleks lapse eest asjade äratamisest. Kõike, mida olete selgeks õpetanud, tuleb järjekindlalt nõuda, et laps ise teeks. Ülehoolitsev suhtumine ei toeta lapse iseseisvumist.

Lapse viisakat käitumist tuleks palju harjutada, et laps ei häiriks kaasinimesi ja seega ei tõmbaks endale ülearust tähelepanu. Kui tavaliselt õpib laps jäljendamise teel, siis erivajadustega laps vajab regulaarset käitumise õpetamist, treenimist. Kord juba omandatud käitumisharjumus kinnistub aga kindlalt.

Mõelge varakult sellele, milliste töödega saaks teie laps ühiskonnas hakkama. Alguseks sobivad kodused tööd. Aegamisi andke lapsele kindlaid ülesandeid. Ärge unustage töö eest tunnustamast. Neil lastel võib olla raugematu töövõime, kui seda teadlikult ja oskuslikult suunata. Iga väiksematki tööülesannet tehes tuleks nõuda, et töö oleks tehtud korralikult ja täpselt – nii arendate lapses kohuse- ja vastutustunnet, mis on parim, mida kodu saab lapsele anda.